SKATTE- OG VÆKSTMINISTERIET

4. november 2026
J.nr. 2026 - 292

Til Folketinget – Skatteudvalget

Til udvalgets orientering vedlægges høringsskema samt de modtagne høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af kursgevinstloven (Indførelse af realisationsbeskatning af visse længerevarende prissikringskontrakter).

Jakob Engel-Schmidt

/ Søren Schou

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Advokatrådet	Advokatrådet henviser til, at det fremgår af høringsudkastets bemærkninger, at det for kontrakter direkte mellem producent og aftager i almindelighed kan lægges til grund, at der er tale om prissikring. For andre kontrakter skal den skattepligtige godtgøre, at betingelserne er opfyldt, herunder at kontrakten omfatter hele eller dele af den forventede produktion, og at det må anses for forudsat, at kontrakten ikke vil blive afstået eller indfriet før udløb. Dette kan ske ved henvisning til kontraktvilkår (f.eks. byrdefuld førtidig indfrielse) eller til at virksomheden i praksis aldrig afstår sådanne kontrakter før tid. Advokatrådet bemærker, at dette i praksis vil indebære en hensigtstest og en skønsmæssig vurdering af, om kontrakten reelt er driftsrelateret prissikring og ikke spekulation. Advokatrådet henviser i den forbindelse også til, at bevisbyrden for, at betingelserne er opfyldt, vil påhvile den skattepligtige. Efter gældende regler kan der ikke opnås bindende svar om dispensation efter kursgevinstlovens § 33, stk. 2. Det bør ifølge Advokatrådet fremgå af lovforslaget, hvorvidt der kan indhentes bindende svar om, hvorvidt en kontrakt opfylder betingelserne i § 33 A.	Formålet med lovforslaget er at gennemføre den politiske aftale af 18. februar 2026 om *Ændring af den skattemæssige behandling af prissikringskontrakter*. Lovforslagets afgrænsning af de omfattede kontrakter er i overensstemmelse med den politiske aftale. Det er vurderingen, at forslaget til bestemmelsen i kursgevinstlovens § 33 A indebærer en klar afgrænsning af de omfattede kontrakter, og at denne afgrænsning ikke kan anses for at være baseret på en skønsmæssig vurdering. Der vil, når skatteforvaltningslovens almindelige betingelser herfor er opfyldt, kunne opnås bindende svar om, hvorvidt en kontrakt opfylder betingelserne i den foreslåede bestemmelse i kursgevinstlovens § 33 A. Der ses ikke at være nogen anledning til at nævne dette specifikt i lovforslagets bemærkninger, da det vil følge af de almindelige regler for opnåelse af bindende svar.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
		Det bemærkes, at det i bemærkningerne omtales, at der efter skatteforvaltningslovens regler ikke kan opnås bindende svar om, hvorvidt betingelserne for dispensation efter kursgevinstlovens § 33, stk. 2, er opfyldt. Omtalen heraf har udelukkende til formål at belyse, hvorfor dispensationsmuligheden ikke vurderes tilstrækkelig til at fjerne den usikkerhed, som risikoen for en fremrykning af beskatningen som følge af lagerprincippet kan medføre.
	Advokatrådet henviser til, at 3-årsgrænsen i bemærkningerne begrundes med, at lagerprincippet vurderes at kunne være særligt byrdefuldt for langvarige kontrakter, men at der ikke gives en nærmere økonomisk eller retlig begrundelse for netop 3 år som skæringspunkt. Grænsen skaber en forskellig behandling af to kontrakter med økonomisk sammenlignelige forhold på hver sin side af skæringspunktet, og Advokatrådet finder derfor, at det bør overvejes, om der kan indsættes en kortere grænse, ligesom valget af netop 3 år ønskes begrundet.	Som Advokatrådet anfører, vil beskatning af finansielle kontrakter efter lagerprincippet kunne være særligt byrdefuldt for langvarige kontrakter. Ved fastsættelsen af en regel om, hvor langvarige kontrakterne skal være, for at de vil kunne være omfattet af den foreslåede regel om beskatning efter realisationsprincippet, vil denne grænse nødvendigvis være udtryk for et valg. 3-års grænsen er baseret på det valg, der blev truffet ved indgåelsen af den politiske aftale.
	Advokatrådet bemærker, at det fremgår af punkt 8 i de almindelige bemærkninger, at lovforslaget "ikke indeholder EU-retlige aspekter". Dette anser Advokatrådet for inkonsistent, da det fremgår af lovforslaget, at CfD'erne, der indgår i	Det er i overensstemmelse med de almindelige principper for udarbejdelse af lovbemærkningerne, at EU-retlige aspekter kun omtales, når der med rimelighed kan rejses spørgsmål om, hvorvidt lovforslaget overholder EU-retten. Det

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	det seneste havvindudbud indebærer statsstøtte, og da den skattemæssige behandling påvirker den samlede økonomiske fordel. Advokatrådet bemærker endvidere, at den foreslåede bestemmelse i § 33 A, stk. 4, fastsætter, at CfD-kontrakter, der tildeles ved offentlige udbud, anses for anskaffet til 0 kr., medmindre der betales et særskilt vederlag, og at en eventuel værdi på tildelingstidspunktet ikke beskattes. Skattemæssigt vil dette være en fordel i forhold til en situation, hvor kontraktens forventede nettonutidsværdi skulle beskattes ved erhvervelsen, men det fremgår ikke af lovforslaget, om dette i sig selv anses for statsstøtte.	vurderes ikke at være tilfældet med det foreliggende forslag. Det bemærkes, at det er korrekt, at forslaget vil indebære, at fx CfD'er tildelt som led i et offentligt udbud undergives en skattemæssig behandling, som må anses for at være en fordel for de bydende. Da dette vil gælde for alle bydende, og da de kan tage den skattemæssige behandling i betragtning ved fastsættelsen af deres bud, rejser dette imidlertid ikke statsstøtteretlige problemstillinger.
	Vedrørende forslaget om, at loven skal have virkning for kontrakter indgået den 1. januar 2026 eller senere, anfører Advokatrådet, at det i bemærkningerne anerkendes, at det ikke kan udelukkes, at skattepligtige, der har indgået kontrakter i 2026, ville have kunnet opgøre et fradragsberettiget tab efter lagerprincippet, men i stedet, som følge af den tilbagevirkende virkning af § 33 A, vil opnå en mindre gunstig skattemæssig stilling. Advokatrådet finder, at det af retssikkerhedsmæssige grunde bør overvejes, om der kan indføres en valgmulighed, så lagerprincippet kan anvendes for kontrakter indgået i 2026, hvor dette ville have været mere gunstigt for den skattepligtige. Det vil svare til den foreslåede mulighed for, at skattepligtige, der hidtil har	Forslaget om, at skattepligtige, der hidtil har anvendt realisationsprincippet på kontrakter indgået før 2026, kan vælge at fortsætte hermed, har til formål at undgå, at der skattepligtige, der tidligere har lagt til grund, at realisationsprincippet fandt anvendelse, skal ændre beskatningsprincip, og at der kan ske genoptagelse af tidligere års skatteansættelser. Tilsvarende problemstillinger opstår ikke i forhold til kontrakter indgået efter den 1. januar 2026, hvor den skattepligtige på tidspunktet for indgivelse af oplysningsskemaet i almindelighed vil være bekendt med, at realisationsprincippet finder anvendelse.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	anvendt realisationsprincippet, kan vælge at fortsætte hermed.	Anvendelse af realisationsprincippet medfører, at det er de faktiske betalinger efter kontrakterne, der løbende beskattes. Da anvendelsen af realisationsprincippet på kontrakter indgået efter den 1. januar 2026 desuden er i overensstemmelse med den brede politiske aftale, der blev indgået allerede den 18. februar 2026, vurderes det fortsat ikke at være problematisk, at loven i begrænset omfang får virkning for kontrakter indgået før lovens ikrafttræden. Det bemærkes, at lovforslaget desuden er justeret, så en skattepligtig vil kunne vælge fortsat at anvende lagerprincippet på langvarige prissikringskontrakter. Der henvises herom til kommentarerne til høringssvaret fra Green Power Denmark.
	Advokatrådet henviser til, at det følger af forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 1, 3. pkt., at den foreslåede ændring også vil gælde prissikringskontrakter, der indgås af et handelsselskab, når handelsselskabet eller et hermed koncernforbundet selskab ejer mindst 25 pct. af producentvirksomheden, og den skattepligtige ved aftale med producentvirksomheden eller en eller flere direkte ejere af producentvirksomheden har forpligtet sig til at aftage varerne med henblik på videresalg. Advokatrådet anbefaler, at det fremgår af lovforslaget, hvad der er den nærmere begrundelse for	Det er ved indgåelsen af den politiske aftale af 18. februar 2026 forudsat, at prissikringsaftaler indgået af virksomheder, der køber og videresælger varer, ikke er omfattet. Som omtalt i bemærkningerne kræver fx handel på elmarkedet tilladelse, og det er derfor almindeligt forekommende, at producentselskaberne ikke selv afsætter elektriciteten på markedet, idet afsætningen ud i markedet i stedet sker via fx et koncernforbundet handelsselskab, som har den fornødne tilladelse. Den foreslåede særlige regel for visse handelsselskabers prissikringskontrakter har til formål at tage højde herfor, idet der i

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	forslaget om at anvende netop 25 pct. som tærskel for, hvornår der er en "kvalificeret tilknytning" mellem handelsselskabet og producenten, og at der gives eksempler på, hvordan bestemmelsen konkret vil afgrænse, hvilke handelsselskabers prissikringskontrakter der omfattes, fx ved koncernstrukturer med flere minoritetsaktionærer.	sådanne tilfælde udelukkende er tale om en praktisk fremgangsmåde for afsætningen af de producerede varer på markedet og ikke udøvelse af virksomhed med (køb og) videresalg af varer produceret af uafhængige virksomheder. Forslaget om en ejertærskel på 25 pct. er begrundet i, at det ved opfyldelse af denne ejertærskel forekommer rimeligt at antage, at aftalen om køb og videresalg af varerne er begrundet i ejerforholdet. Der er ved udformningen af forslaget søgt taget hensyn til de foreliggende oplysninger om faktisk forekommende ejerstrukturer i relation til fx havvindmølleanlæg. Samtidig er det indgået, at en lavere tærskel kunne skabe mulighed for, at (rene) handelsselskaber kunne opnå adgang til at anvende de foreslåede regler ved blot at opkøbe (mindre) ejerandele i en eller flere producentvirksomheder. Forslaget er baseret på en præcis ejertærskel, hvor handelsselskabet (eller koncernen, som selskabet indgår i) skal eje mindst 25 pct. af producentvirksomheden. Denne tærskel gælder, uanset hvem der ejer de øvrige ejerandele, og det vurderes derfor ikke at ville bidrage til at illustrere reglens anvendelsesområde, at der opstilles eksempler med koncernstrukturer med flere minoritetsaktionærer.
	Advokatrådet bemærker, at forslaget kun gælder for prissikring af "fysiske leverancer af varer".	I overensstemmelse med den politiske aftale omfatter lovforslaget kun tilfælde, hvor der sker fysisk

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	VPPA'er (Virtual PPA'er), hvor der ikke sker fysisk levering til den skattepligtige, men alene differenceafregning kombineret med levering af oprindelsesgarantier, vil efter en naturlig sproglig forståelse ikke opfylde dette krav. Advokatrådet anmoder om, at det bekræftes, om VPPA'er ikke er omfattet af forslaget, og at der redegøres for, om og hvordan de likviditets- og usikkerhedsproblemer, der generelt er påpeget for VPPA'er, tænkes håndteret.	levering af varer. Baseret på Advokatrådets kortfattede beskrivelse lægges det til grund, at der sigtes til tilfælde, hvor den skattepligtige køber oprindelsesgarantier (fx beviser for, at der er tale om "grøn el") og forpligter sig til at betale differencen mellem prisen for fx "grøn el" og markedsprisen, men uden at have påtaget sig en forpligtelse til at aftage elektricitet. En sådan finansiel kontrakt, der er uden sammenhæng med en aftale om fysisk levering af varer til den skattepligtige, vil ikke være omfattet af lovforslaget. Det bemærkes, at lovforslaget udelukkende har til hensigt at gennemføre den politiske aftale, og at der ikke foreslås en generel ændring af kursgevinstloven, hvorefter alle langvarige finansielle kontrakter beskattes efter realisationsprincippet.
Dansk Erhverv (DE)	DE er overordnet positiv over for lovforslagets formål om at reducere de likviditetsmæssige udfordringer, som lagerbeskatning kan give virksomheder med længerevarende prissikringskontrakter. DE foreslår, at virksomheder får mulighed for at få et bindende svar på, om de kan få dispensation til realisationsbeskatning efter kursgevinstlovens § 33, stk. 2, gerne via en hurtig sagsbehandling, eller at praksis om meddelelse af dispensation lempes.	Formålet med lovforslaget er at gennemføre den politiske aftale af 18. februar 2026 om *Ændring af den skattemæssige behandling af prissikringskontrakter*. Det ligger således uden for lovforslagets rammer at ændre den generelle regel i skatteforvalt-

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
		ningslovens § 21, stk. 3, 2. pkt., som indebærer, at der ikke kan opnås bindende svar om adgangen til at opnå en tilladelse til anvendelse af realisationsprincippet efter kursgevinstlovens § 33, stk. 2. Det ligger også uden for lovforslagets rammer at ændre på den gældende praksis for dispensation efter kursgevinstlovens § 33, stk. 2.
	DE foreslår, at den skattepligtige får et bindende valg pr. kontrakt, så virksomheden skal kunne beholde lagerbeskatning for en kontrakt, der ellers er omfattet af forslaget til kursgevinstlovens § 33 A. Baggrunden for DE's forslag er, at nogle virksomheder afdækker prisrisikoen på langvarige kontrakter med kortere finansielle kontrakter (hedges), som rulles løbende, og som efter forslaget fortsat lagerbeskattes. Indføres en valgmulighed som foreslået af DE, vil virksomhederne kunne vælge, at både den langvarige prissikringskontrakt og de tilhørende hedges beskattes efter samme princip, uden at koblingen mellem dem skal dokumenteres. Det vil sikre, at gevinst og tab på kontrakterne udligner hinanden. I praksis vil der være tale om, at der gives virksomhederne mulighed for at bevare den gældende beskatning ved bindende valg for hver enkelt kontrakt. Et sådant bindende valg pr. kontrakt kendes	Som nævnt er formålet med lovforslaget at gennemføre den politiske aftale af 18. februar 2026. Det følger af aftalen, at beskatning af visse langvarige finansielle kontrakter fremadrettet skal ske efter realisationsprincippet, idet beskatning efter lagerprincippet vil kunne være særligt byrdefuldt for sådanne langvarige kontrakters vedkommende. DE's forslag om et frit valg af beskatningsordning for langvarige prissikringskontrakter er ikke i overensstemmelse med den politiske aftale. Det vurderes desuden at ville kunne være administrativt kompliceret for både virksomhederne og Skatteforvaltningen, hvis der skulle tages individuelt stilling til beskatningsordningen for hver enkelt kontrakt. For en ordens skyld bemærkes, at gevinst og tab på langvarige PPA'er og kortvarige hedges ikke vil "udligne hinanden", hvis de alle beskattes efter lagerprincippet. Den langvarige PPA vil i sagens natur vedrøre (langt) større

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	allerede fra lovforslagets egen overgangsregel i § 2, stk. 3.	mængder (leverancerne i hele aftaleperioden) end de kortvarige hedges.
	Vedrørende betingelsen om, at kontrakten skal vedrøre prissikring af varer, som den skattepligtige producerer eller anvender som led i virksomhedens primære drift, er det DE's vurdering, at det skaber tvivl om afgrænsningen for fastprisaftaler på elektricitet, der anvendes bredt i virksomhederne.	Den af DE nævnte betingelse indebærer udelukkende, at de prissikrede leverancer skal vedrøre varer, der produceres eller anvendes som led i virksomhedens kerneaktiviteter.
	Derudover bør det præciseres, hvordan "primær drift" afgrænses i praksis, fx i forhold til restprodukter som overskudsvarme, og hvilke kriterier der lægges vægt på.	Hvis en virksomhed ved udøvelsen af sine kerneaktiviteter producerer overskudsvarme, vil en langvarig prissikringskontrakt vedrørende afsætningen af den producerede overskudsvarme således være omfattet.
	Ifølge DE risikerer kravet desuden at genskabe det problem, som lovforslaget skal løse. DE henviser til, at i SKM2025.38.SR blev en PPA anset for at være en finansiel kontrakt, fordi overskudsstrøm blev solgt videre. Selv om lovbemærkningerne angiver, at et sådant periodevist videresalg ikke udelukker anvendelse af den foreslåede regel, bør dette fremgå af selve lovteksten.	Det samme er tilfældet med en langvarig prissikringsaftale om levering af elektricitet til en virksomhed, der anvender elektriciteten "bredt i virksomheden", eller som afsætter en del af elektriciteten i markedet i perioder, hvor virksomheden ikke selv kan forbruge al elektriciteten. Det er vurderingen, at det ikke vil være lovteknisk hensigtsmæssigt at indarbejde denne forståelse i selve lovbestemmelsen, både fordi den i forvejen er i overensstemmelse med en naturlig fortolkning af forslagets ordlyd og desuden klart fremgår af bemærkningerne.
	DE opfordrer til, at betingelsen om netop 3-års varighed begrundes nærmere, da også kortere kontrakter kan udvise værdiudsving, fx	Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Advokatrådet om baggrunden for den foreslåede 3-års grænse samt til kommentarerne

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	ved store prisudsving på elektricitet. Forudsat at det som foreslået af DE gøres valgfrit at anvende beskatning efter lager- eller realisationsprincippet, finder DE endvidere, at en kortere løbetid også bør overvejes.	ovenfor om DE's forslag om, at det gøres valgfrit at anvende beskatning efter lager- eller realisationsprincippet.
	Forudsat at det som foreslået af DE gøres valgfrit at anvende beskatning efter lager- eller realisationsprincippet, finder DE, at aftagere, der prissikrer deres forventede aftag af varer, bør kunne omfattes, selv om de ikke har forpligtet sig til at aftage fysiske varer.	Der henvises til kommentarerne ovenfor om DE's forslag om, at det gøres valgfrit at anvende beskatning efter lager- eller realisationsprincippet.
	For producenter af vedvarende energi afhænger produktionen af vejret, og DE anmoder om, at det bekræftes, at mængden kan angives med en verbal afgrænsning, fx "al produceret strøm", frem for en bestemt mængde.	Det kan bekræftes.
	Det bør ifølge DE angives, hvordan kravet om, at der skal foreligge prissikring af den forventede produktion, skal dokumenteres, når en producent sælger til flere aftagere eller prissikrer på porteføljeniveau.	Det er i bemærkningerne angivet, at det i mange situationer uden videre kan anses for godtgjort, at der er tale om prissikring af den forventede produktion. Det vurderes ikke hensigtsmæssigt at opstille retningslinjer for, hvordan den nødvendige dokumentation kan sikres i tilfælde som de af DE nævnte, idet det kan afhænge af virksomhedernes praktiske tilrettelæggelse af prissikringen, hvordan de mest naturligt dokumenterer den nødvendige sammenhæng. Det vil dog fx ved indgåelse af den

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
		enkelte kontrakt kunne angives, hvilken produktionsportefølje eller lignende den tjener til sikring af.
	DE henviser til, at handelsvirksomheder, der køber og videresælger varer i uforarbejdet stand, kun kan anvende reglen, hvis de har en bindende aftageforpligtelse, og de selv (eller via et koncernforbundet selskab) ejer mindst 25 pct. af producentvirksomheden.	Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Advokatrådet om undtagelsen om handelsvirksomheder og om baggrunden for den særlige undtagelse for visse handelsvirksomheder, der varetager funktionen med at afsætte varer på markedet, der er produceret af virksomheder, som de har nær tilknytning til.
	DE finder, at ejerkravet ikke giver et selvstændigt værn mod skatteplanlægning ud over kravene til løbetid, fysisk levering og volumen, og bemærker, at den politiske aftale af 18. februar 2026 ikke forudsætter, at virksomheden selv producerer eller forarbejder varerne.	Der henvises i øvrigt til kommentarerne til høringssvaret fra DI om prissikring af indkøb af varer, der foretages samlet for koncernforbundne selskaber.
	Forudsat at det som foreslået af DE gøres valgfrit at anvende beskatning efter lager- eller realisationsprincippet, opfordrer DE, at ejerkravet fjernes.	
	DE anmoder om, at det bekræftes, at ejerskabskravet på 25 pct. kan opfyldes samlet af flere koncernforbundne selskaber, herunder udenlandske, og at reglen omfatter producentvirksomheder i andre lande, når handelsselskabet er skattepligtigt i Danmark.	Det kan bekræftes.
	DE spørger, om ejerkravet gælder kapital eller stemmer.	Ejerkravet skal vurderes i forhold til kapitalen. Dette er tydeliggjort i bemærkningerne til lovforslaget.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	DE bemærker, at der i lovforslaget ikke er taget stilling til, hvad der sker, hvis betingelserne ophører med at være opfyldt undervejs. Det kan fx skyldes ændret drift eller overdragelse af kontrakten i forbindelse med konkurs. Dansk Erhverv opfordrer til, at det præciseres, at en sådan ændring kun har virkning fremadrettet og ikke fører til genoptagelse af tidligere indkomstår.	Det er forholdene på tidspunktet for indgåelse af kontrakten, der er afgørende for, om den er omfattet af forslaget. Det forhold, at der fx ikke aftages den forventede mængde, vil således ikke medføre, at en realisationsbeskattet prissikringskontrakt overgår til beskatning efter lagerprincippet. Der vil derfor heller ikke skulle ske genoptagelse af beskatningen i tidligere indkomstår, blot fordi kontrakten (mod forventning) afstås. Dette er tydeliggjort i bemærkningerne til lovforslaget.
	DE bemærker, at den foreslåede opgørelsesregel i kursgevinstlovens § 33 A, stk. 3, synes primært at være udformet med henblik på separate finansielle kontrakter med fx en bank. DE opfordrer til, at bemærkningerne indeholder et konkret taleksempel på opgørelsen for en fastpris-leveringskontrakt.	Der vil typisk ved en PPA med fast pris slet ikke være nogen anskaffelsessum. Som nævnt i bemærkningerne, vil det eventuelle nettobeløb, som den skattepligtige i løbet af et indkomstår modtager eller betaler efter kontrakten, i sådanne tilfælde udgøre henholdsvis den skattepligtige gevinst eller det fradragsberettigede tab på kontrakten i det pågældende indkomstår.
	DE opfordrer til, at alle virksomheder med omfattede kontrakter indgået før 1. januar 2026 får adgang til at vælge at overgå til de nye regler, og at dette valg altså ikke kun skal gælde for virksomheder, der har anvendt realisationsprincippet. Valget bør endvidere kunne træffes for hver enkelt kontrakt. Desuden bør eksisterende tilladelser til anvendelse af	Forslaget om, at skattepligtige, der hidtil har anvendt realisationsprincippet på kontrakter indgået før 2026, kan vælge at fortsætte hermed, har til formål at undgå, at skattepligtige, der tidligere har lagt til grund, at realisationsprincippet fandt anvendelse, skal ændre beskatningsprincip, og at der kan ske genoptagelse af tidligere års skatteansættelser.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	realisationsprincippet efter kursgevinstlovens § 33, stk. 2, fortsat gælde.	Det ville ikke være i overensstemmelse med den politiske aftale at indføre en regel om adgang til at anvende de nye regler på kontrakter indgået før 1. januar 2026, når virksomhederne (korrekt) har anvendt lagerprincippet. DE's forslag ville i øvrigt kunne medføre både provenumæssige konsekvenser og administrative konsekvenser for Skatteforvaltningen som følge af genoptagelse af skatteansættelser for tidligere indkomstår.
	Virksomheder med forskudt indkomstår kan ikke selvangive efter de nye regler for kontrakter indgået i 2026, før loven træder i kraft. Dansk Erhverv opfordrer til, at der skabes en enkel adgang til genoptagelse for disse virksomheder.	Den foreslåede virkningsregel følger af den politiske aftale og indebærer en klar skæringsdato for, hvornår de nye regler har virkning. Det er korrekt, at der potentielt kan være virksomheder med forskudt indkomstår, der har indgået en omfattet kontrakt i 2026, og som skal indgive oplysningsskema før lovens ikrafttræden. Hvis sådanne tilfælde skulle forekomme, vurderes det, at det vil være en ret simpel efterfølgende ændring, bl.a. fordi den udelukkende vedrører en del af et enkelt indkomstår og medfører, at det er de faktiske nettobetalinger efter kontrakten, der påvirker opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Der vurderes derfor ikke at være grundlag for at fastsætte særlige regler om genoptagelse i sådanne tilfælde.
Dansk Industri (DI)	DI støtter overordnet, at gevinst og tab på de omfattede kontrakter	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	fremover beskattes i takt med de faktiske betalinger. DIs bemærkninger til udkastet har derfor til formål at understøtte, at lovforslaget virker efter hensigten.	
	DI bemærker, at kravet om 3 års varighed følger af den politiske aftale af 18. februar 2026, men anbefaler, at kravet genovervejes, fordi det udelukker kontrakter med samme funktion og samme type likviditetsrisiko som de langvarige.	Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 18. februar 2026 om *Ændring af den skattemæssige behandling af prissikringskontrakter*. Lovforslagets afgrænsning af de omfattede kontrakter er i overensstemmelse med den politiske aftale.
	Efter DI's oplysninger prissikrer virksomheder ofte køb eller salg af el og andre varer for 12 eller 24 måneder ad gangen. Bemærkningerne begrunder treårskravet med, at lagerprincippet kan være særligt byrdefuldt for virksomheder med langvarige kontrakter, men forholder sig ikke til byrden ved kortere kontrakter med samme formål.	Beskatning af finansielle kontrakter efter lagerprincippet vil kunne være særligt byrdefuldt, når der er tale om langvarige kontrakter, og kravet om 3 års varighed er baseret på den politiske aftale.
	Treårskravet kan desuden ramme virksomhedernes arbejde med den grønne omstilling, som aftalen netop skal fremme, da korte prissikringskontrakter er et almindeligt redskab, når grønne produktionsanlæg finansieres og afdækkes, og lagerbeskatning binder likviditet, der ellers kunne gå til nye investeringer, der typisk vil være til gavn for den grønne omstilling.	
	Lagerbeskatning af korte kontrakter lægger også en skattemæssig byrde på kortere prissikringskontrakter, som udenlandske konkurrenter ofte ikke bærer, fordi deres hjemlande ikke stiller et tilsvarende	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	varighedskrav. Resultatet kan være, at danske virksomheder stilles ringere end udenlandske aktører. DI ser desuden ikke grundlag for at mene, at risikoen for skatteplanlægning skulle være en anden for en kortere kontrakt, der opfylder de foreslåede betingelser, der i forvejen i vidt omfang retter sig mod spekulation. Ønskes et yderligere værn mod skatteplanlægning, kan et sådant værn fx udformes sådan, at økonomisk sammenhængende eller modgående kontrakter vurderes samlet, så realisationsprincippet ikke kan anvendes til at fremrykke et tab i forhold til den modsvarende gevinst. Kan treårskravet ikke fjernes, foreslår DI subsidiært, at grænsen sænkes til 1 år. DI henviser til, at en producent efter forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 2, 2. pkt., kan prissikre sin forventede produktion, også med en kontrakt med tredjemand. En aftager kan derimod kun prissikre den mængde, der er pligt til at aftage. Det er efter den politiske aftale et krav, at kontrakten vedrører en forudberegnelig mængde varer, "som kontraktparten leverer eller aftager". Kan et forventet forbrug dokumenteres, vil kravet efter DI's opfattelse være opfyldt. DI anfører, at denne forskel rammer industrien, fordi en virksomhed, der prissikrer sit forventede	Det følger af den politiske aftale, at ændringen vedrører kontrakter, der bl.a. prissikrer "en forudberegnelig mængde varer, som kontraktparten leverer eller aftager". Der vil som udgangspunkt kun være tale om en "forudberegnelig mængde", hvis der er indgået en kontrakt om fysisk levering af de pågældende varer, hvilket er baggrunden for den foreslåede ordning. På producentsiden anerkendes det dog, at der vil kunne være prissikringskontrakter, der fx – som det er tilfældet med hensyn til de CfD'er, der indgår i det seneste

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	forbrug af el, gas, metaller eller andre råvarer hos en bank eller en producent, er ikke omfattet, heller ikke ved en langvarig kontrakt. DI foreslår, at en aftager skal kunne prissikre sit forventede forbrug på de samme betingelser som en producent, således at aftageren skal godtgøre, at kontrakten dækker hele eller en bestemt del af et dokumenteret forventet forbrug i hele aftaleperioden, fx opgjort ud fra historisk forbrug eller virksomhedens anlæg, og at kontrakten forudsættes holdt til udløb.	havvindudbud – vedrører hele (eller bestemte dele af) den fremtidige produktion, og hvor denne mængde vil være "forudberegnelig". Dette er også lagt til grund i den politiske aftale, og der stilles derfor efter forslaget ikke krav om, at der i sådanne tilfælde er indgået en bindende aftale om afsætningen af produktionen. Det forhold, at det fx er muligt at dokumentere en virksomheds historiske forbrug af bestemte varer, vurderes derimod ikke at indebære, at der er tale om en "forudberegnelig mængde".
	DI bemærker, at den særlige undtagelse for visse handelsselskaber i forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 1, kun gælder for afsætning af en tilknyttet producents varer. De forhold, der begrunder undtagelsen, gør sig imidlertid ofte også gældende på købssiden, da mange koncerner lader ét selskab være indkøbsselskab for hele koncernen. DI foreslår derfor, at det skal anses for anvendelse i virksomhedens primære drift, når et selskab foretager indkøb og videresalg til et koncernforbundet selskab, jf. selskabsskattelovens § 31 C, der forbruger eller forarbejder varerne i sin primære drift.	Der henvises til kommentarerne til høringssvaret til Advokatrådet om baggrunden for den særlige undtagelse for visse handelsselskaber. Som det fremgår heraf, har den foreslåede særlige regel for visse handelsselskabers prissikringskontrakter til formål at tage højde for, at køb og videresalg af varer i de omfattede tilfælde udelukkende er en praktisk fremgangsmåde for afsætningen af de producerede varer på markedet og ikke indebærer, at der udøves virksomhed med (køb og) videresalg af varer produceret af uafhængige virksomheder. Det anerkendes, at der i de af DI nævnte tilfælde vil kunne gælde tilsvarende forhold på aftagersiden, og forslaget er således justeret i overensstemmelse med DI's forslag.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	DI henviser til, at efter § 2, stk. 3, kan en virksomhed vælge den nye ordning for en kontrakt indgået før 1. januar 2026, hvis den i forvejen har anvendt realisationsprincippet på kontrakten. En virksomhed, der selv har lagerbeskattet en kontrakt, som i øvrigt opfylder betingelserne, kan derimod ikke vælge ordningen, og den politiske aftale begrænser også overgangen til virksomheder, der "hidtil har anvendt realisationsprincippet".	Den foreslåede overgangsregel følger, som DI også henviser til, af den politiske aftale.
	DI foreslår, at alle virksomheder kan vælge at overgå til realisationsprincippet for kontrakter, der opfylder betingelserne i kursgevinstlovens § 33 A, med virkning fra indkomstår, der påbegyndes 1. januar 2027 eller senere. Valget bør være bindende og omfatte alle virksomhedens kontrakter af denne art, så det ikke kan træffes kontrakt for kontrakt ud fra den kendte prisudvikling.	
	DI anfører, at det fremgår af de almindelige bemærkninger, at udgangspunktet er, at en virksomhed, der "løbende indgår terminskontrakter af varierende længde" og "jævnligt handler med eller indfrier sådanne kontrakter før tid", ikke er omfattet. DI anbefaler, at bemærkningerne præciserer tre forhold, nemlig at vurderingen angår virksomhedens praksis for de kontrakter, der prissikrer dens egne leverancer efter forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 2, at det afgørende er afståelse eller	DI's forståelse er i overensstemmelse med, hvad der har været hensigten med forslaget, og bemærkningerne er tydeliggjort for at afspejle dette.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	indfrielse før tid, ikke at kontrakter udløber, og at en enkeltstående afståelse eller indfrielse med driftsmæssig begrundelse ikke udelukker, at virksomhedens øvrige kontrakter fortsat kan anses for omfattet af den foreslåede regel.	
	Fordelingen af anskaffelsessummen sker efter forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 3, 3. pkt., efter den samlede mængde varer, "som ved indkomstårets start forventedes dækket af kontrakten i dens løbetid". DI foreslår, at lovteksten udtrykkeligt angiver, at fordelingen sker efter den resterende mængde og den resterende anskaffelsessum, hvilket også er i overensstemmelse med eksemplet i de specielle bemærkninger til bestemmelsen.	Det er tydeliggjort i ordlyden af forslaget til kursgevinstlovens § 33, stk. 3, 3. pkt., at fordelingen af den resterende anskaffelsessum skal ske på grundlag af den mængde varer, der ved indkomstårets start forventedes dækket i kontraktens resterende løbetid.
	I relation til den foreslåede bestemmelse i kursgevinstlovens § 33 A, stk. 4, om kontrakter tildelt ved offentligt udbud, beder DI om, at det bekræftes, at tilbudsgiverens nettobetalinger til staten efter en CfD er fradragsberettigede, når de afregnes. DI beder også om, at det angives, hvornår en særskilt betaling er vederlag for kontrakten, og hvordan en betaling, der også dækker retten til havarealet, skal fordeles.	En CfD omfattet af forslaget vil skulle beskattes efter realisationsprincippet, og det kan bekræftes, at det vil medføre, at tilbudsgiverens eventuelle nettobetalinger til staten efter kontrakten vil være fradragsberettigede. Det må afgøres efter almindelige skatteretlige principper, hvordan et samlet vederlag skal fordeles, hvis det må anses for at dække både et vederlag for en CfD og et vederlag for retten til havarealet. Det vurderes ikke muligt abstrakt at angive, hvordan fordelingen skal foretages i sådanne hypotetiske situationer.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	DI påpeger, at der er angivet en forkert dato for den politiske aftale på s. 24 i høringsudkastet.	Tak. Fejlen er rettet.
FSR – Danske Revisorer (FSR)	Overordnet bemærker FSR, at hvis det specifikt er beskatningen af PPA-aftaler om strøm, der ønskes ændret, kunne det overvejes i stedet at indsætte et nr. 9 i kursgevinstlovens § 30, stk. 1, hvor det beskrives, at for aftaler om prissikring i mindst 3 år af fysisk levering af strøm anvendes kursgevinstlovens § 29 ikke.	Formålet med lovforslaget er at gennemføre den politiske aftale af 18. februar 2026 om *Ændring af den skattemæssige behandling af prissikringskontrakter*. Lovforslagets afgrænsning af de omfattede kontrakter er i overensstemmelse med den politiske aftale, der ikke kun vedrører PPA-aftaler om el.
	Alternativt kunne det overvejes at muliggøre, at der kan opnås bindende svar vedrørende tilladelse efter kursgevinstlovens § 33, stk. 2, for en påtænkt disposition, og gerne via en fast track-ordning, eller ved af lovgivningsmæssig vej at lempe på den restriktive praksis for meddelelse af tilladelse efter kursgevinstlovens § 33, stk. 2.	Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra DE om, at disse forslag ligger uden for lovforslagets rammer.
	FSR rejser – med henvisning til SKM2025.37SR – spørgsmål om, hvorvidt CfD-kontrakter indgået som led i de seneste udbud af tre havvindmølle-parker, der blev offentliggjort den 20. november 2025, er finansielle kontrakter, da CfD-kontrakten ikke indebar overdragelse af et aktiv (strøm) mellem spørgeren og staten, men kun indebar betalinger til eller fra staten, så definitionen på en terminskontrakt fra forarbejderne til	Det er vurderingen, at CfD-kontrakter indgået som led i de seneste udbud af tre havvindmølle-parker, der blev offentliggjort den 20. november 2025, efter gældende ret vil skulle behandles som finansielle kontrakter. Skatterådet tog ikke stilling til dette spørgsmål – som der ikke var spurgt til – i SKM2025.37SR. Det er ikke en betingelse for, at en terminskontrakt anses for en finansiel kontrakt efter kursgevinstlovens

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	kursgevinstlovens umiddelbart ikke forekommer opfyldt.	regler, at der sker fysisk levering af de underliggende aktiver.
	FSR spørger, om det kan bekræftes, at kontrakter, som opfylder betingelserne i kursgevinstlovens § 30, stk. 1, nr. 7, ikke omfattes af forslaget til kursgevinstlovens § 33 A.	Det kan bekræftes.
	FSR anfører, at det efter lovforslagets bemærkninger står klart, at en prissikringskontrakt i forslaget også kan være en kontrakt om fysisk levering af varer til en aftalt fast pris, dvs. hvor prissikringselementet (prissikringskontrakten) er et integreret kontraktvilkår i leveringskontrakten om det underliggende aktiv. FSR anmoder om, at det bekræftes.	Som FSR selv bemærker, fremgår det klart af bemærkningerne, at der ikke stilles krav om, at prissikringsaftalen indgås som en separat kontrakt. Det af FSR anførte kan derfor bekræftes.
	Med meget svingende priser på fx strøm kan også prissikringskontrakter om leverancer i en periode på under 3 år medføre væsentlige udsving i værdien af en prissikringskontrakt, og FSR opfordrer derfor til, at også prissikringskontrakter om leverancer i en periode på under 3 år kan omfattes af de foreslåede regler.	Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra DI.
	FSR spørger, om prissikringskontrakter vedrørende fysisk levering af tjenesteydelser til brug i modtagerens virksomhed eller som produkt af egen virksomhed er omfattet.	I overensstemmelse med den politiske aftale af 18. februar 2026 om *Ændring af den skattemæssige behandling af prissikringskontrakter* vedrører lovforslaget kun langvarige

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
		prissikringskontrakter vedrørende levering af varer.
	FSR spørger, om kravet om, at varerne skal produceres eller anvendes som led i virksomhedernes primære drift, indebærer, at prissikring af køb af anlægsaktiver eller salg af en virksomheds anlægsaktiver ikke er omfattet.	Prissikring af aftaler om køb eller salg af varer, der for virksomheden udgør anlægsaktiver, vil ikke kunne anses for produceret eller anvendt som led i virksomhedens primære drift.
	FSR spørger, hvorfor prissikring af aftag, som angår den mængde, som en virksomhed forventer at aftage, ikke omfattes af den foreslåede bestemmelse.	Der henvises til høringssvaret fra DI.
	FSR stiller en række spørgsmål vedrørende et tilfælde som det, der forelå i SKM2025.38.SR, hvor en PPA-aftale om køb af strøm blev anset for en finansiel kontrakt, der ikke kunne undtages efter kursgevinstlovens § 30, stk. 1, nr. 7, fordi betingelsen om levering "til brug i modtagerens virksomhed" ikke blev anset for opfyldt, når overskudsstrøm blev solgt til anden side. I forslaget til kursgevinstlovens § 33 A er det i stk. 2, 2. pkt., bl.a. en betingelse, at kontrakten vedrører prissikring af varer, som den skattepligtige anvender som led i virksomhedens primære drift, og FSR spørger, om det ikke skaber samme problem ved periodevis overskudsstrøm.	Det er efter ordlyden af forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 2, 2. pkt., ikke et krav, at en aftager faktisk skal anvende alle varerne som led i virksomhedens primære drift, når blot leveranceaftalen er indgået med det formål at prissikre fysiske leverancer af varer, der anvendes som led i virksomhedens primære drift, og de prissikrede leverancer ikke overstiger den mængde, som virksomheden har forpligtet sig til at aftage. Som udtrykkeligt anført i bemærkningerne, er det derfor ikke til hinder for anvendelsen af bestemmelsen, at der – fx i relation til en PPA-aftale om køb af elektricitet – sker periodevis salg af overskudsstrøm på markedet. Forslaget ændrer ikke på reglen i kursgevinstlovens § 30, stk. 1, nr.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	FSR spørger endvidere, hvoraf det i den foreslåede ordlyd af kursgevinstlovens § 33 A fremgår, at videresalg – uden for de tilfælde, som følger af stk. 2, 3. pkt. – ikke strider mod betingelserne i stk. 2, 2. pkt. Endeligt spørger FSR, om PPA-aftalen i SKM2025.38.SR kunne have været undtaget efter kursgevinstlovens § 30, stk. 1, nr. 7, hvis den i stedet for at vedrøre levering af "al produceret strøm" kun havde vedrørt levering af "al produceret strøm, som aftageren kan anvende i sin virksomhed".	7, og det falder derfor uden for lovforslagets rammer at vurdere, hvorvidt betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt i hypotetiske tilfælde.
	FSR anmoder om, at der gives eksempler på, hvordan producenter af elektricitet efter forslaget til stk. 2, 2. pkt., kan godtgøre, at kontrakten ikke overstiger den mængde, der forventes produceret, herunder i tilfælde, hvor producenten sælger til flere modtagere. Hvordan måles da, om kontrakten/kontrakterne vedrører den mængde, der forventes produceret, når der kan være tale om delmængder/prissikring på porteføljeniveau.	Producenterne vil fx kunne henvise til, hvad der er produktionskapaciteten under normale vejr- og driftsforhold.
	I bemærkningerne er det angivet, at de anførte betingelser kan anses for opfyldt, hvis aftalen angår levering af "al strøm, der produceres". Kan det dermed bekræftes, at der ikke er krav om, at mængden skal angives konkret (fx et bestemt antal), men at betingelserne også kan opfyldes med en verbal	For at der overhovedet vil kunne foreligge en finansiel kontrakt efter kursgevinstlovens regler, er det en forudsætning, at aftalen vedrører en bestemt mængde varer. Det er umiddelbart vurderingen, at en kontrakt, hvor mængden er fastsat ved en "verbal afgrænsning" som den nævnte, ikke vil udgøre en

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	afgrænsning (fx alt det som kan anvendes af aftageren).	finansiel kontakt, men det vil dog kunne afhænge af de konkrete forhold.
	FSR henviser til, at det er en betingelse, at prissikringsaftalen angår varer, der produceres eller anvendes som led i virksomhedens primære drift. FSR spørger, om der fx skal sondres mellem produktion af virksomhedens kerneprodukt(er) og produktion af overskudsvarme/restprodukter. FSR spørger desuden, om betingelsen om "primær drift" skal vurderes ud fra en fortolkning af flere kriterier, fx hvad der opnås størst omsætning eller indtjening på, hvad der fylder fysisk mest eller hvad der kræver flest medarbejdere. Hvis vurderingen skal ske ud fra flere kriterier, anmoder FSR om, at det angives, hvilke kriterier som vil veje tungest.	Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra DE om, hvad der skal forstås ved betingelsen om, at varerne produceres eller anvendes som led i virksomhedens primære drift.
	FSR spørger, hvad konsekvensen vil være, hvis den producent eller aftager, der har indgået en prissikringskontrakt, går konkurs, og kurator overdrager prissikringskontrakten til en tredjemand. Endvidere spørger FSR, hvad der er konsekvensen, hvis producenten eller aftageren inden kontraktens udløb ikke længere opfylder betingelserne i forslaget til kursgevinstlovens § 33 A.	Hvordan erhververen af kontrakten vil skulle behandle den skattemæssigt, vil bero på erhververens forhold. Det er i øvrigt forholdene på tidspunktet for indgåelse af kontrakten, der er afgørende for, om en producent eller aftager kan behandle kontrakten efter forslaget. Der henvises herom i øvrigt til kommentarerne til høringssvaret fra DE.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	FSR henviser til et konkret eksempel, hvor et selskab med forskudt indkomstår, der har indgået en omfattet prissikringskontrakt den 1. februar 2026, ikke kan anvende loven ved indgivelse af oplysningsskemaet, og anmoder om, at det bekræftes, at selskabet vil skulle anmode om genoptagelse af skatteansættelsen for at anvende de foreslåede regler om realisationsbeskatning.	Det kan bekræftes. Der henvises i øvrigt til kommentarerne til høringssvaret fra DE.
	FSR finder, at en handelsvirksomhed, som fx køber og sælger olie, bør anses for at opfylde betingelserne i bestemmelsen i kursgevinstlovens § 33 A, stk. 2, 2. pkt., da virksomheden "anvender" olien i sin primære drift (både som varesalg og vareforbrug). FSR forstår dog, at "anvendelse" efter lovforslagets bemærkninger skal forstås sådan, at den pågældende virksomhed [selv] forbruger eller (videre)forarbejder varerne. Det forekommer FSR unødigt restriktivt og bedes forklaret og begrundet, hvorfor "uafhængige" strømhandelsvirksomheder, som køber og videresælger strøm uden at have tilknytning til en producentvirksomhed, ikke kunne anvende den foreslåede § 33 A, da den politiske aftale af 18. februar 2026 kun angiver, at der skal være tale om varer, som virksomheden leverer eller aftager.	Det er ved indgåelsen af den politiske aftale af 18. februar 2026 forudsat, at prissikringsaftaler indgået af virksomheder, der køber og videresælger varer, ikke er omfattet. I overensstemmelse med, hvad der er anført i lovforslagets bemærkninger, kan en virksomhed ikke anses for selv at "anvende" varer, fx elektricitet, når virksomhedens køber og videresælger de pågældende varer.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	FSR ønsker oplyst, om en (handels-)virksomhed, der beskæftiger sig med køb og videresalg af varer i uforarbejdet stand, kan anvende de foreslåede regler i § 33 A på fx en PPA-aftale om køb af strøm, som handelsvirksomheden forbruger.	Da virksomheden i FSR's eksempel ikke videresælger, men derimod forbruger elektriciteten, kan reglerne anvendes, forudsat at betingelserne i øvrigt er opfyldt.
	FSR spørger, om en producentvirksomheds eventuelle prissikringsaftaler om salg af strøm til en handelsvirksomhed omfattet af forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 2, 3. pkt., også omfattes af § 33 A.	Hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, vil producentens prissikringskontrakt være omfattet af de almindelige regler, der følger af forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 2, 1. og 2. pkt.
	FSR spørger, hvorfor situationer, hvor det er producentvirksomheden, der ejer (mindst 25 pct. af) handelsvirksomheden, ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse i kursgevinstlovens § 33, stk. 2, 3. pkt.	Den foreslåede regel bygger bl.a. på oplysninger om almindeligt forekommende ejerstrukturer.
	FSR spørger, om kravet om ejerskab i forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 2, 3. pkt., indebærer krav om ejerskab af mindst 25 pct. af kapitalen eller mindst 25 pct. af stemmerne.	Ejerskabskravet skal vurderes i forhold til kapitalen, hvilket er tydeliggjort i bemærkningerne.
	FSR spørger, hvad der er baggrunden for, at den civilretlige aftale om aftag og videresalg efter forslaget kan være indgået mellem handelsvirksomheden og en ejer af producentvirksomheden, i stedet for med producentvirksomheden,	Den foreslåede regel bygger bl.a. på oplysninger om, hvordan producentvirksomheder (og deres ejere) i praksis afsætter den producerede elektricitet på markedet.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	som må være den oplagte aftalepart.	
	FSR spørger i relation til producentvirksomheder, der drives i en skattemæssigt transparent enhed (fx et I/S), om det da er producentvirksomheden (I/S'et) eller dets ejere (interessenterne), som forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 2, 3. pkt., angår.	I overensstemmelse med ordlyden er det virksomheden (i FSR's eksempel I/S'et), som vurderingen vedrører.
	FSR anmoder om, at det bekræftes, at ejerskabet af de 25 pct. af producentvirksomheden kan være fordelt mellem koncernforbundne selskaber.	Det kan bekræftes.
	FSR spørger, hvordan bestemmelsen om avanceopgørelse i forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 3, skal udmøntes for fx en PPA-kontrakt om fysisk levering/køb af strøm til en aftalt fast pris, når anskaffelsessummen er 0 kr.	Som nævnt i bemærkningerne, vil det eventuelle nettobeløb, som den skattepligtige i løbet af et indkomstår modtager eller betaler efter kontrakten, i sådanne tilfælde udgøre henholdsvis den skattepligtige gevinst eller det fradragsberettigede tab på kontrakten i det pågældende indkomstår.
	FSR spørger, hvad der menes der menes med udtrykket "summen af årets nettobetalinger" i forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 3.	En skattepligtig vil skulle sammenlægge alle indkomstårets modtagne beløb og fratrække alle betalinger i perioden.
	FSR spørger, om det kan bekræftes, at en "afregning" og en "betaling" i stk. 3 kan være et negativt beløb, fx i det tilfælde, hvor en prissikringskontrakt udvikler sig	Det kan bekræftes.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	ugunstigt for en aftager, sådan at aftageren skal betale et beløb til modparten i kontrakten.	
	Det fremgår af forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 3, 3. pkt., at den forholdsmæssige andel af anskaffelsessummen fastsættes på grundlag af forholdet mellem den mængde varer, som årets betalinger vedrører, og den samlede mængde varer, som ved indkomstårets start forventedes dækket af kontrakten i dens løbetid. FSR spørger, om vurderingen skal foretages på grundlag af den oprindelige anskaffelsessum og den oprindelige mængde ved indkomstårets start, eller om bedømmelsen skal foretages på grundlag af den resterende anskaffelsessum og resterende mængde ved indkomstårets start.	Bedømmelsen skal foretages på grundlag af den resterende anskaffelsessum og resterende mængde ved indkomstårets start. Der henvises i øvrigt til kommentarerne til høringssvaret fra DI.
	FSR spørger, om det følger modsætningsvist af forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 4, 2. pkt., at en eventuel værdi af en kontrakt på tidspunktet, hvor der erhverves ret til kontrakten, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis kontrakten er indgået mellem to private virksomheder.	Den foreslåede bestemmelse vedrører specifikt tilfælde, hvor der ydes (stats)støtte. Ved indgåelse af en prissikringskontrakt mellem uafhængige private selskaber lægges det aftalte vederlag til grund. Hvis der ikke aftalt noget vederlag, er anskaffelsessummen derfor 0 kr.
	FSR spørger, om et statsligt eller kommunalt aktieselskab skal betragtes som en offentlig myndighed i relation til den foreslåede	Begrebet offentlig myndighed skal forstås i overensstemmelse med sædvanlig sprogbrug, og det omfatter således ikke aktieselskaber.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	bestemmelse i kursgevinstlovens § 33 A, stk. 4.	
	I relation til overgangsreglen i lovforslagets § 2, stk. 3, 1. pkt., spørger FSR, hvad der er begrundelsen for, at en skattepligtig, der har anvendt realisationsprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på en omfattet prissikringskontrakt indgået før den 1. januar 2026, kan vælge at anvende loven på kontrakten, mens skatteydere, der korrekt har anvendt lagerprincippet, ikke kan vælge at anvende de foreslåede regler på kontrakten.	Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra DE.
	FSR spørger om et valg efter § 2, stk. 3, 1. pkt., skal omfatte alle den skattepligtiges kontrakter, som kan omfattes af kursgevinstlovens § 33 A.	Som det fremgår af den foreslåede bestemmelses ordlyd, er der tale om et valg, der træffes særskilt for den enkelte kontrakt.
	Hvis en skattepligtig ønsker at anvende loven på en kontrakt indgået før den 1. januar 2026, jf. lovforslagets § 2, stk. 3, 1. pkt., fremgår det af 2. pkt., at valget skal foretages senest første gang, den skattepligtige indleverer oplysningsskema efter lovens ikrafttræden. Det bedes bekræftet, at fristen for at foretage valget udløber ved den faktiske indlevering af et oplysningsskema efter lovens ikrafttræden (uanset om oplysningsskemaet indleveres rettidigt eller ej, og uanset om der er opnået udsættelse med fristen for indsendelse af	Som det udtrykkeligt fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil en eventuel overskridelse af fristen for indleveringen af oplysningsskemaet ikke hindre, at det vælges (fortsat) at anvende realisationsprincippet på kontrakten. Som ligeledes anført i bemærkningerne behøver valget ikke at være udtrykkeligt, og det vil således være tilstrækkeligt, at den skattepligtige (fortsat) opgør den skattemæssige gevinst eller det fradragsberettigede tab på kontrakten efter realisationsprincippet.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	oplysningsskemaet eller ej). Det bedes også oplyst, hvordan valget rent praktisk kan eller skal tilkendegives.	
	Hvis der ikke vælges overgang til beskatning efter § 33 A iht. lovforslagets § 2, stk. 3, 1. pkt., fordi der tidligere er opnået tilladelse til realisationsbeskatning efter kursgevinstlovens § 33, stk. 2, spørger FSR, om denne realisationsbeskatning opnået ved tilladelse så ikke kan fortsætte.	Spørgsmålet forekommer umiddelbart svært at forstå. Hvis en kontrakt i forvejen – på grundlag af en tilladelse efter kursgevinstlovens § 33, stk. 2 – beskattes efter realisationsprincippet, opstår der ikke noget spørgsmål om "overgang" til beskatning efter realisationsprincippet efter forslaget til kursgevinstlovens § 33 A.
	FSR spørger, om lovforslagets § 2, stk. 3, 3. pkt. – der omhandler tilfælde, hvor skattemyndighederne har foretaget en ansættelsesændring for en kontrakt indgået før den 1. januar 2026 og beskattet denne efter lagerprincippet – betyder, at skattemyndighederne så er afskåret fra at foretage en ansættelsesændring på en tilsvarende kontrakt den 1. januar 2027 eller senere.	Ja, det følger klart af ordlyden.
Green Power Denmark (GPD)	GPD anfører indledningsvist, at lovforslaget adresserer en væsentlig hæmsko for den grønne omstilling og vil få positive konsekvenser for forsyningskæden af grøn energi i Danmark. GPD har imidlertid en række konkrete forslag og anbefalinger, der skal sikre, at lovforslaget får den ønskede rækkevidde og kan fungere som katalysator for den fortsatte elektrificering af	Formålet med lovforslaget er at gennemføre den politiske aftale af 18. februar 2026 om *Ændring af den skattemæssige behandling af prissikringskontrakter*. Lovforslagets afgrænsning af de omfattede kontrakter er i overensstemmelse med den politiske aftale.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	Danmark samt bevarelsen af dansk konkurrenceevne. GPD redegør derefter generelt for brugen af prissikringskontrakter i danske energikoncerner og fremhæver bl.a., at afdækningskontrakter ofte indgås af en central enhed, og at danske energikoncerner ofte prissikrer centralt i Danmark også for den elektricitet, som produceres og sælges i udlandet. Omvendt vil udenlandske energikoncerner oftest indgå deres prissikringsaftaler på deres hjemmemarked, også når de ejer produktionsselskaber i Danmark. Ændringen af kursgevinstloven bør sikre, at prissikringskontrakter, som afdækker reelle kommercielle prisrisici, fritages fra lagerbeskatning i videst muligt omfang. En for restriktiv afgrænsning indebærer en risiko for, at energiproducenter stilles ufordelagtigt i konkurrencen mod udenlandske koncerner, der indgår prissikringskontrakter centralt i koncernen og ikke omfattes af dansk lagerbeskatning. Tilsvarende vil danske energikoncerner, der byder på energiprojekter i udlandet, have en betydelig konkurrencemæssig ulempe i budrunderne, hvis de lagerbeskattes af sådanne prissikringskontrakter. Ifølge GPD bør alle typer af kommercielt begrundede prissikringskontrakter omfattes af fritagelsen for lagerbeskatning, uanset om en energikoncern eller et handelsselskab i en koncern har som en	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	hoved- eller biaktivitet at handle med prissikringskontrakter. 3-årskravet er meget uhensigtsmæssigt og kan indskrænke muligheden for at indgå helt kommercielt begrundede prissikringskontrakter med en varighed på under 3 år. Kravet er særdeleshed problematisk for f.eks. afdækningskontrakter, som ikke usædvanligt har en varighed på under 3 år, idet der ikke nødvendigvis er et likvidt marked for sådanne kontrakter med en horisont på over 3 år. Dette gælder, uanset at sådanne kontrakter er kommercielt begrundede og ikke er udtryk for spekulation. Omvendt kan fraværet af sådanne afdækningskontrakter reelt være udtryk for spekulation i elpriserne, og efter GPD's opfattelse er der derfor ingen rimelig grund til at ekskludere sådanne kortere kontrakter. I den henseende bemærkes, at de foreslåede regler allerede indeholder krav om, at der skal være tale om leverancer af varer, som den skattepligtige producerer eller anvender som led i virksomhedens primære drift, hvilket sikrer, at spekulative kontrakter ikke fritages for lagerbeskatning, uanset om 3-årskravet frafaldes. Særlige krav til løbetiden opstilles i øvrigt ikke ved afgørelsen af, om prissikringskontrakter kan holdes ude af nettofinansieringsomkostningerne efter selskabsskattelovens §§ 11 B og § 11 C eller ude af CFC-indkomsten	Som nævnt er formålet med lovforslaget at gennemføre den politiske aftale af 18. februar 2026. Det følger af aftalen, at beskatning af visse langvarige finansielle kontrakter fremadrettet skal ske efter realisationsprincippet, idet beskatning efter lagerprincippet vil kunne være særligt byrdefuldt for sådanne langvarige kontrakters vedkommende. Kravet om 3 års varighed er baseret på den politiske aftale.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	efter selskabsskattelovens § 32, stk. 5. GPD understreger, at lagerbeskatning også for kontrakter med en varighed på under 3 år kan medføre en betydelig likviditetsbelastning ved værdiudsving, særligt når der er tale om store volumener, som oftest er tilfældet for energikoncerner. GPD finder, at det er velbegrundet, at formålet med en prissikringsaftale skal være at afdække fysiske leverancer "til brug i virksomhedens primære drift", men at kravet ikke må defineres eller fortolkes for snævert. GPD forstår lovforslaget sådan, at det overordnet kan formodes, at en køber af elektricitet under en PPA indgår en sådan aftale med henblik på brug af elektriciteten i virksomhedens primære drift. Imidlertid fremgår det samtidig af lovforslagets bemærkninger, at "sæsonbetonede udsving" mellem produktion og forbrug kan accepteres, uden at realisationsbeskatning udelukkes, hvilket synes at indikere, at der stadig stilles et objektiv krav om eget forbrug hos aftageren af elektricitet, selv om dette krav dog skal fortolkes mindre snævert end de nugældende regler i kursgevinstloven. Efter GPD's opfattelse er det helt centralt, at der er tilstrækkelig klar hjemmel til, at kommercielt begrundede kontrakter om køb af elektricitet fritages fra lagerbeskatning, uanset om der måtte	Det er efter ordlyden af forslaget til kursgevinstlovens § 33 A, stk. 2, 2. pkt., ikke et krav, at en aftager faktisk skal anvende alle varerne som led i virksomhedens primære drift, når blot leveranceaftalen er indgået med det formål at prissikre fysiske leverancer af varer, der anvendes som led i virksomhedens primære drift, og at de prissikrede leverancer ikke overstiger den mængde, som virksomheden har forpligtet sig til at aftage.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	forekomme et element af overproduktion i løbet af kontraktens løbetid.	
	GPD foreslår, at det tillades, at et centralt "indkøbsselskab" i en koncern kan købe elektriciteten og herefter videresælge denne til sine koncernforbundne selskaber til brug i de enkelte koncernforbundnes primære virksomheder. Fra et koncernperspektiv vil det være langt mere kommercielt attraktivt at indgå én enkelt indkøbsaftale og herefter fordele elektriciteten koncerninternt efter forbrug hos de enkelte datterselskaber.	Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra DI. Som det fremgår heraf, er lovforslaget justeret, således at det indeholder en regel som den foreslåede.
	Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at for virksomheder, som hyppigt indgår og handler med terminskontrakter af varierende længde, og som i praksis indfrier sådanne kontrakter før tid, vil udgangspunktet være, at terminskontrakter ikke har karakter af "prissikringskontrakter", som kan fritages fra lagerbeskatning. Afgrænsningen indebærer, at energikoncerner fortsat skal lagerbeskattes af afdækningskontrakter, som alene har til formål at prissikre en faktisk produktion af elektricitet. GPD anser dette for uhensigtsmæssigt og også konkurrenceforvridende for danske udviklere af energiprojekter – både på hjemmemarkedet og i udlandet	Som nævnt er formålet med lovforslaget at gennemføre den politiske aftale af 18. februar 2026. I overensstemmelse hermed omfatter forslaget kun langvarige prissikringskontrakter, som den skattepligtige må forventes at beholde i hele kontraktperioden. Det bemærkes, at den omstændighed, at den skattepligtige i praksis hyppigt afstår og/eller indfrier prissikringskontrakter før tid, ikke er til hinder for, at den skattepligtige i forhold til en konkret, langvarig prissikringsaftale vil kunne godtgøre, at betingelserne for realisationsbeskatning efter den foreslåede bestemmelse er opfyldt.
	Hvis lovforslaget ikke ændres, så det muliggør realisations-	Lovforslaget er justeret, så der gives de skattepligtige mulighed for

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	beskatning af alle kommercielt begrundede prissikringskontrakter – uanset deres varighed, og uanset om selskabet i øvrigt handler med terminskontrakter – anbefaler GPD, at virksomheder får mulighed for at tilvælge lagerbeskatning for samtlige prissikringskontrakter, tilsvarende muligheden i kursgevinstlovens § 25, stk. 4. GPD har forståelse for, at et sådant tilvalg vil skulle omfatte samtlige kontrakter af denne karakter, og at et valget vil skulle have en rimelig bindingsperiode, eller at omvalg vil kræve tilladelse fra Skattestyrelsen. GPD finder det afgørende, at denne mulighed indføres for at sikre symmetri i beskatningen.	at vælge fortsat at anvende lagerprincippet for de langvarige prissikringskontrakter, så der er mulighed for at opnå, at gevinst og tab på alle den skattepligtiges finansielle kontrakter opgøres efter samme princip. I overensstemmelse med, hvad GPD foreslår, vil et sådant valg skulle træffes samlet for alle langvarige prissikringskontrakter, og et omvalg vil kræve tilladelse fra Skatteforvaltningen.
	GPD forstår forslaget sådan, at vurderingen af, om en prissikringskontrakt opfylder betingelserne for realisationsbeskatning skal ske år for år. En sådan årlig vurdering vil indebære betydelige risici for utilsigtede indlåsningseffekter, hvis der ændres i den nuværende struktur eller vilkår for et energiprojekt. Afgørende for beskatningen bør være, om aftalen på indgåelsestidspunktet opfylder betingelserne for realisationsbeskatning.	Det er forholdene på tidspunktet for indgåelse af kontrakten, der er afgørende for, om den er omfattet af forslaget. Det er tydeliggjort i bemærkningerne til lovforslaget.
	GPD anfører, at der kan forekomme situationer, hvor en energikoncern vælger at omstrukturere den juridiske form af et projekt med henblik på at imødekomme investorers ønsker. Det er væsentligt, at der ikke ved sådanne	En ændring af reglerne for, hvornår en omstrukturering kan gennemføres, uden at det udløser beskatning, ligger uden for rammerne for lovforslaget.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	kommercielt begrundede omstruktureringer sker en teknisk afståelse af fx en PPA, som afhængigt af vilkårene i PPA'en og de gældende markedspriser for elektricitet, kan resultere i afståelsesbeskatning. GPD anbefaler derfor, at der sikres hjemmel til, at sådanne omstruktureringer kan gennemføres uden afståelsesbeskatning, og uden at PPA'en anses for at have skiftet karakter. GPD anfører, at de foreslåede overgangsregler indebærer, at virksomheder, der har selvangivet efter den offentliggjorte og gældende praksis for beskatning af langvarende elkøbsaftaler, stilles værre end virksomheder, som ikke har foretaget et aktivt valg. Tilsvarende gælder, at såfremt Skattestyrelsen efter nugældende regler har truffet afgørelse om, at en række prissikringsaftaler, som kan fritages efter lovforslaget, skal lagerbeskattes for tidligere indkomstår, kan denne lagerbeskatning ikke ophæves. De foreslåede overgangsregler vil således medføre, at i øvrigt identiske kontrakter underlægges en forskellig behandling alt afhængig af den historiske skattemæssige behandling i en periode, hvor der i øvrigt har været væsentlig usikkerhed om den skattemæssige behandling af sådanne kontrakter. En sådan forskellig behandling af i øvrigt ens kontrakter finder GDP retssikkerhedsmæssigt betænkelig.	Det bemærkes, at GPD's forslag forstås sådan, at der ønskes indført en særregel, hvorefter der sker succession i skattemæssig henseende i forhold til bestemte aktiver i en omstrukturering, der ellers anses for skattepligtig. En sådan regel ville ikke være i overensstemmelse med almindelige skatteretlige principper, hvorefter sådanne omstruktureringer i deres helhed er enten skattefrie eller skattepligtige. Forslaget om, at skattepligtige, der hidtil har anvendt realisationsprincippet på kontrakter indgået før 2026, kan vælge at fortsætte hermed, har til formål at undgå, at de skattepligtige, der tidligere har lagt til grund, at realisationsprincippet fandt anvendelse, skal ændre beskatningsprincip, og at der kan ske genoptagelse af tidligere års skatteansættelser. Det ville ikke være i overensstemmelse med den politiske aftale at indføre en regel om adgang til at anvende de nye regler på kontrakter indgået før 1. januar 2026, når virksomhederne (korrekt) har anvendt lagerprincippet. Det bemærkes, at hvis Skatteforvaltningen inden lovens ikrafttræden har foretaget en ansættelsesændring, hvorefter lagerprincippet skal anvendes ved opgørelsen af gevinst og tab på en kontrakt omfattet af den ovennævnte overgangsregel, følger det desuden af lovforslagets § 2, stk. 3, 3. pkt., at den skattepligtige vil kunne vælge

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	GDP opfordrer til, at der gives mulighed for genoptagelse for skatteydere, som har selvangivet i tillid til gældende praksis og særligt det bindende svar offentliggjort som SKM2025.38.SR, eller hvor Skattestyrelsen har truffet afgørelse om lagerbeskatning for indkomstårene 2025 og 2026.	at anvende loven på kontrakten fra og med indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2026 eller senere.
Anders Vindberg	Anders Vindberg finder det positivt, at der med lovforslaget tages skridt til at begrænse de uhensigtsmæssige konsekvenser af lagerbeskatningen af finansielle kontrakter, som kan medføre væsentlige likviditetsmæssige udfordringer som følge af beskatning af urealiserede værdistigninger. Tilsvarende problemstillinger gør sig gældende for stablecoins, som efter Skatterådets praksis i visse tilfælde kvalificeres som finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstlovens § 29 og dermed undergives lagerbeskatning. Anders Vindberg opfordrer derfor til, at der i forbindelse med lovforslaget vurderes, om der er grundlag for at udvide adgangen til realisationsbeskatning til også at omfatte stablecoins, navnlig hvor disse anvendes til betalinger og opbevaring af værdi frem for spekulation.	Det ligger uden for rammerne for lovforslaget at ændre den skattemæssige behandling af stablecoins i de tilfælde, hvor de anses for finansielle kontrakter, der lagerbeskattes.